

Sygn. akt III U 516/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Przemysłu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant sekr. sądowy Jadwiga Goraś

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2016 r. w Przemysłu

na rozprawie

sprawy M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 9 maja 2016 r., **znak:** (...) -2016

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 516/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 października 2016 r.

Decyzją z dnia 9 maja 2016 r., znak: (...) -2016, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., ustalił wnioskodawcy M. D. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. Wartość kapitału początkowego wyniosła 73.041,32 zł.

W podstawie prawnej decyzji powołano ogólnie przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 87,88 % przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową (87,88 % x 1220,89 zł = 1072,92 zł.). Przyjęto okresy składkowe w wymiarze 12 lat, 9 miesięcy i 12 dni, tj. 153 miesięcy.

Wnioskodawca w dniu 13 lipca 2016 r. złożył odwołanie od powyższej decyzji. Wskazał, że w załączniku do decyzji o ustaleniu kapitału początkowego w punkcie 4 wskazano średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku 62 lat, które wynosi 209 miesięcy. Natomiast on ukończył 66 lat i dalsze średnie trwanie życia w jego przypadku zostało ustalone na 210 miesięcy.

Ponadto wniósł, aby do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ujęto lata 1974-1983.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu wyjaśnił, że zgodnie z art. 173 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 ww. ustawy, pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat, na dzień 1 stycznia 1999 r. Według tablicy ogłoszonej w dniu 25 marca 1999 r. przez Prezesa GUS - średnie dalsze trwanie życia kobiet i mężczyzn w wieku 62 lat na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 209 miesięcy. Zasada ta ma zastosowanie do wszystkich osób składających wnioski o emeryturę, niezależnie od wieku w chwili jego zgłoszenia.

Natomiast odnosząc się do wynagrodzenia, jakie Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął do wyliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego, organ rentowy wyjaśnił, że najkorzystniejsze dziesięciolecie przypada na lata 1972 do 1981.

Sąd Okręgowy w Przemysłu ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. D., urodzony (...), w dniu 15 marca 2016 r. złożył wniosek o emeryturę, w którym oświadczył, że nie zgłaszał wniosku o ustalenie kapitału początkowego.

Na skutek tego wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. w dniu 9 maja 2016 r. wydał decyzję, znak: (...) - 2016, ustalając wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r., który wynosi 73.041,32 zł. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1072,92 zł. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 87,88 % przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową ($87,88 \% \times 1.220,89 \text{ zł} = 1072,92 \text{ zł}$). Przyjęto okresy składkowe w wymiarze 12 lat, 9 miesięcy i 12 dni, tj. 153 miesięcy.

W punkcie 4 załącznika do decyzji wskazano, iż średnie dalsze trwanie życia, wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat, wynosi 209 miesięcy, zgodnie z komunikatem Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn.

Do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru organ rentowy przyjął wynagrodzenie wnioskodawcy z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1972 - 1981 i na tej podstawie wyliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru - 87,88 %.

Dowód:

- wniosek o emeryturę z dnia 15.03.2016 r.,

- decyzja ZUS O/R. z dnia 9.05.2016 r. wraz z załącznikiem,

w aktach organu rentowego wnioskodawcy.

Dokonując powyższych ustaleń Sąd oparł się na dowodach z dokumentacji zgromadzonej w aktach organu rentowego i w toku prowadzonego w sprawie postępowania. Dowody te korzystają z domniemania prawdziwości zawartych w nich danych z mocy art. 244 i nast. k.p.c., a ich wiarygodność nie została w sposób wystarczający obalona przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy M. D. należy uznać za bezzasadne.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U.

z 2016 r., poz.887) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki

na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2).

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art. 173 ust. 3).

W myśl art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;

2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;

3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (art. 174 ust. 2).

Przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2 (art. 174 ust. 2a).

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (art. 174 ust. 3).

W pierwszej kolejności wnioskodawca kwestionował wskazane w punkcie 4 załącznika do decyzji o ustaleniu kapitału początkowego, średnie dalsze trwanie życia, które wyrażone jest w miesiącach dla osób w wieku 62 lat.

Podnoszony zarzut jest bezpodstawny.

Cytowany wyżej art. 173 ust. 2 ustawy emerytalnej jasno wskazuje,

że kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 ustawy emerytalnej pomnożonej przez wyrażone

w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Jednocześnie według tablicy ogłoszonej w dniu 25 marca 1999 r. przez Prezesa GUS - średnie dalsze trwanie życia kobiet

i mężczyzn w wieku 62 lat na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 209 miesięcy. Powyższa zasada stosowana jest w stosunku do wszystkich osób,

w stosunku do których ustalany jest kapitał początkowy, niezależnie od wieku w chwili jego zgłoszenia.

Dopiero przy obliczaniu wysokości emerytury, pod uwagę brane jest średnie dalsze trwanie życia ustalone dla osób w konkretnym wieku,

w przypadku wnioskodawcy jest to 210 miesięcy.

Ponadto wnioskodawca nie zgodził się ze sposobem wyliczenia kapitału początkowego, a w szczególności z uwzględnieniem w obliczeniu wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia z lat 1972 - 1981. Wnioskodawca domagał się uwzględnienia wynagrodzenia z lat 1974-1983.

Biorąc pod uwagę wynagrodzenia ze wszystkich udokumentowanych przez wnioskodawcę lat zatrudnienia/ubezpieczenia, uznać należy, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych wybrał najkorzystniejszy wariant do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego, albowiem wynagrodzenie z lat 1971 do 1983 jest najwyższe, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 87,88 %, gdy tymczasem biorąc pod uwagę lata 1974 - 1983, których uwzględnienia domaga się wnioskodawca, wynosi 85,9 %.

Mając na uwadze powyższe, na mocy powołanych wyżej przepisów w związku z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji wyroku.

Sygn. akt III U 516/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 października 2016 r.

Decyzją z dnia 9 maja 2016 r., znak: (...) -2016, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., ustalił wnioskodawcy M. D. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. Wartość kapitału początkowego wyniosła 73.041,32 zł.

W podstawie prawnej decyzji powołano ogólnie przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 87,88 % przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($87,88 \% \times 1220,89 \text{ zł} = 1072,92 \text{ zł}$). Przyjęto okresy składkowe w wymiarze 12 lat, 9 miesięcy i 12 dni, tj. 153 miesięcy.

Wnioskodawca w dniu 13 lipca 2016 r. złożył odwołanie od powyższej decyzji. Wskazał, że w załączniku do decyzji o ustaleniu kapitału początkowego w punkcie 4 wskazano średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku 62 lat, które wynosi 209 miesięcy. Natomiast on ukończył 66 lat i dalsze średnie trwanie życia w jego przypadku zostało ustalone na 210 miesięcy.

Ponadto wniósł, aby do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ujęto lata 1974-1983.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu wyjaśnił, że zgodnie z art. 173 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 ww. ustawy, pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat, na dzień 1 stycznia 1999 r. Według tablicy ogłoszonej w dniu 25 marca 1999 r. przez Prezesa GUS - średnie dalsze trwanie życia kobiet i mężczyzn w wieku 62 lat na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 209 miesięcy. Zasada ta ma zastosowanie do wszystkich osób składających wnioski o emeryturę, niezależnie od wieku w chwili jego zgłoszenia.

Natomiast odnosząc się do wynagrodzenia, jakie Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął do wyliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego, organ rentowy wyjaśnił, że najkorzystniejsze dziesięciolecie przypada na lata 1972 do 1981.

Sąd Okręgowy w Przemyślu ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. D., urodzony (...), w dniu 15 marca 2016 r. złożył wniosek o emeryturę, w którym oświadczył, że nie zgłaszał wniosku o ustalenie kapitału początkowego.

Na skutek tego wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. w dniu 9 maja 2016 r. wydał decyzję, znak: (...) - 2016, ustalając wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r., który wynosi 73.041,32 zł. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1072,92 zł. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 87,88 % przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową ($87,88 \% \times 1.220,89 \text{ zł} = 1072,92 \text{ zł}$). Przyjęto okresy składkowe w wymiarze 12 lat, 9 miesięcy i 12 dni, tj. 153 miesięcy.

W punkcie 4 załącznika do decyzji wskazano, iż średnie dalsze trwanie życia, wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat, wynosi 209 miesięcy, zgodnie z komunikatem Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn.

Do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru organ rentowy przyjął wynagrodzenie wnioskodawcy z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1972 - 1981 i na tej podstawie wyliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru - 87,88 %.

Dowód:

- wniosek o emeryturę z dnia 15.03.2016 r.,
 - decyzja ZUS O/R. z dnia 9.05.2016 r. wraz z załącznikiem,
- w aktach organu rentowego wnioskodawcy.

Dokonując powyższych ustaleń Sąd oparł się na dowodach z dokumentacji zgromadzonej w aktach organu rentowego i w toku prowadzonego w sprawie postępowania. Dowody te korzystają z domniemania prawdziwości zawartych w nich danych z mocy art. 244 i nast. k.p.c., a ich wiarygodność nie została w sposób wystarczający obalona przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy M. D. należy uznać za bezzasadne.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz.887) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2).

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art. 173 ust. 3).

W myśl art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (art. 174 ust. 2).

Przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2 (art. 174 ust. 2a).

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (art. 174 ust. 3).

W pierwszej kolejności wnioskodawca kwestionował wskazane w punkcie 4 załącznika do decyzji o ustaleniu kapitału początkowego, średnie dalsze trwanie życia, które wyrażone jest w miesiącach dla osób w wieku 62 lat.

Podnoszony zarzut jest bezpodstawny.

Cytowany wyżej art. 173 ust. 2 ustawy emerytalnej jasno wskazuje, że kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 ustawy emerytalnej pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Jednocześnie według tablicy ogłoszonej w dniu 25 marca 1999 r. przez Prezesa GUS - średnie dalsze trwanie życia kobiet i mężczyzn w wieku 62 lat na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 209 miesięcy. Powyższa zasada stosowana jest w stosunku do wszystkich osób, w stosunku do których ustalany jest kapitał początkowy, niezależnie od wieku w chwili jego zgłoszenia.

Dopiero przy obliczaniu wysokości emerytury, pod uwagę brane jest średnie dalsze trwanie życia ustalone dla osób w konkretnym wieku, w przypadku wnioskodawcy jest to 210 miesięcy.

Ponadto wnioskodawca nie zgodził się ze sposobem wyliczenia kapitału początkowego, a w szczególności z uwzględnieniem w obliczeniu wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia z lat 1972 - 1981. Wnioskodawca domagał się uwzględnienia wynagrodzenia z lat 1974-1983.

Biorąc pod uwagę wynagrodzenia ze wszystkich udokumentowanych przez wnioskodawcę lat zatrudnienia/ubezpieczenia, uznać należy, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych wybrał najkorzystniejszy wariant do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego, albowiem wynagrodzenie z lat 1971 do 1983 jest najwyższe, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 87,88 %, gdy tymczasem biorąc pod uwagę lata 1974 - 1983, których uwzględnienia domaga się wnioskodawca, wynosi 85,9 %.

Mając na uwadze powyższe, na mocy powołanych wyżej przepisów w związku z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji wyroku.